

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1464

ב"ה | ערב ראש השנה ה'תשפ"ד | כ"ט אלול ה'תשפ"ג שנת הקהל (15.9.23)

כתיבה וחתומה
טובה לשנה
טובה ומתוקה

שנת הגאולה
האמיתית
והשלימה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

התענוג הפנימי מקיום המצוות

שאר החגים והמועדים: החגים ומועדי השנה תלויים בעבודת עם ישראל, והם חלים בכפוף לספירת הימים על ידינו. בזמן שבית המקדש היה קיים היו קובעים את זמנם על פי עדות בבית הדין על זמן מולד הלבנה; לעומת זאת השבת אינה תלויה בעבודת האדם כלל, אלא היא נמצאת בכל שבוע באופן קבוע עוד מששת ימי בראשית.

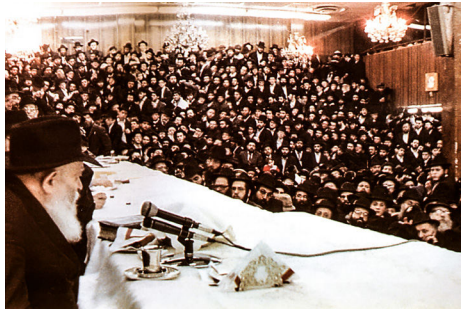
אך למרות כל זאת, בבית המקדש כן היו תוקעים בשבת, מכיוון שבבית המקדש יש לעם ישראל את הכח להמשיך דרגה גבוהה עוד יותר של תענוג - דרגה שאין בשבת מצד עצמה - זוהי הדרגה של מקור התענוגים והיא גבוהה מכל גילוי. וכמו השופר שלמרות שהוא רומז על תענוג, קולו של השופר מעורר חדרה, כי התענוג שבו כל כך גבוה עד שהוא איננו בר גילוי.

יתקעו גם בשבת

עניין תקיעת שופר בראש השנה שחל בשבת שייך לכל אחד גם כיום, שכן אפילו ביום השבת אנו אומרים בתפילת מוסף את פסוקי השופרות. ומכיוון שהתורה היא בחינת מקדש, מובן שכאשר יהודי אומר את הפסוקים האלו הוא נמצא בבית המקדש, ועל ידי אמירת הפסוקים הוא ממשיך את אותה מצווה של תקיעת שופר בבית המקדש.

והעיקר הוא שתיכף ומיד ממש יומשכו ויתגלו כל עניינים אלו גם למטה בעולם הזה הגשמי, ואז יתקעו בשופר גם בשבת ובכל מקום - בגאולה האמיתית והשלימה ומתוך שמחה גדולה.

(על פי מאמר ד"ה יום טוב של ראש השנה תשמ"ג)

מצוות שופר ממשיכה את הרובד העמוק והעצמי ביותר - פנימיות התענוג של הקדוש ברוך הוא, וכמרומו במילה "שופר" מלשון שיפור

הרומזים על התענוג הפנימי.

אך כאשר ראש השנה חל בשבת, נמשך עניין התענוג גם ללא השופר ולכן תיקנו חכמים שבשבת לא יתקעו בשופר בכל המקומות כי מאחר וההמשכה הרוחנית של מצווה זו נמשכת ממילא, לכן היא נדחית מפני החשש לחילול שבת.

בבית המקדש תוקעים

זוהי אחת הדוגמאות להבדל הקיים בין השבת ובין

בקביעות של שנה זו, כאשר היום הראשון של ראש השנה חל בשבת, קבעו חכמים שאין לתקוע בשופר אלא רק בבית המקדש, מחשש שמא ייגרם חילול שבת כאשר אדם יצא עם שופר לרשות הרבים כדי ללכת ללמוד את מלאכת התקיימה אצל אדם אחר.

ידועה השאלה על כך במאמרי החסידות - הכיצד זה שמבטלים מצוות עשה מן התורה רק בגלל חשש שמא יעבור מישהו על איסור ממלאכות שבת?

כאשר למדים על המהות הפנימית של מצוות שופר מתחזקת השאלה עוד יותר שכן מצוות זו היא מצווה כללית וחשובה ביותר, ויש לה השפעה רבה על כל המצוות של כל השנה כולה, ואף על פי כן גזרו חכמים שבשבת לא יתקעו בשופר. וביותר תמוה, שהרי בבית המקדש כן היו תוקעים, שזה מלמד אותנו שהמצווה אינה בטילה לגמרי מפני השבת אלא היא עדיין קיימת, ולא מובן מדוע גזרו חכמים שלא יתקעו בשופר (בכל המקומות) רק מפני חשש?

תענוג, גם בלי השופר

להבנת העניין יש להקדים ולבאר מהי הפעולה הפנימית של תקיעת שופר:

מבואר בתורת החסידות שקיום כל המצוות על ידי בני ישראל הוא בכדי לפעול את ההמשכה הרוחנית שלהם כפי שהיא בשורש העליון, והשורש הרוחני תלוי בכך שכאן למטה יהודי יקיים את המצווה בגשמיות.

ומבין כל המצוות מיוחדת מצוות שופר מפני שהיא ממשיכה את הרובד העמוק והעצמי ביותר - פנימיות התענוג של הקדוש ברוך הוא - הדרגה הכי גבוהה שיש, וכמרומו במילה "שופר" מלשון שיפור, שִׁפְר וכו'

דבר מלך

לתקן את השנה כולה

בין ראש-השנה ליום-הכפורים (מבלי למנות ר"ה ויוד"כ עצמם) ישנם שבעה ימים רצופים, כל שבעת ימי השבוע, כנגד שבעת ימי השבוע שבכל השנה כולה, שבהם נעשה התיקון והשלימות דשבעת ימי השבוע דשנה שעברה, וההכנה לשלימות העבודה דשבעת ימי השבוע דשנה החדשה - יום ראשון שבעשרת ימי תשובה כנגד ימי ראשון דכל השנה, יום שני כנגד ימי שני שבכל השנה, וכיוצא-בזה בשאר ימי השבוע שבעשרת ימי תשובה.

(דבר מלכות ש"פ נצוי"ה ה'תש"א - מוגה)

ניצוצות של גאולה

וקול שופר חזק מאוד (שמות יט, ט)

שתי קרניו של איל של שמאל נשמע קולו על הר סיני, שנאמר (שמות י"ט) ויהי קול השופר, וקרן של ימין הוא גדול מן השמאל, ועתידי לתקוע בו לעתיד לבא בקבוץ של גליות, שנאמר (ישעיה כ"ז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול.

(פרקי דרבי אליעזר פרק לא)

תקעו בחודש שופר (תהלים פא, ד)

ובראש השנה באים לתקן הכל על ידי שמיעת קול שופר, שהוא דוגמת שמיעת קול ה' אלקים ששמע אדם הראשון מאתערוותא דלעילא ולא נמשך אחריה, ואנו שומעין באתערוותא דלתתא ונמשכין אחריה, ובא לידי יראה שהוא תיקון הראיה, ומתעורר להתפלל לה'

שמאמין שהכל רק ממנו, וכל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, ובזה נתקן הכל בלב האדם לפי שעה, ולעתידי בשמיעת קול שופר גדול יהיה השמיעה גם כן גדולה, היינו בהתפשטות במעמקי הלב כולו עד שיהיה כן נקבע קיים שלא יוכל להשתנות עוד, וזהו התיקון הגמור שיבולע המות לנצח. ובעולם הזה בכל ראש השנה הוא תיקון לשעה שממשיך באותו היום מהקדושה שהיה לאדם הראשון קודם החטא, על ידי תיקונו לשעתו בשמיעת קול השופר של מצווה.

(מחשבות חרוץ עמוד קנו)

תקע בשופר גדול לחרותינו (מוסף לראש השנה)

ומה שאמרו רז"ל ששופר מערבב השטן, מצד היותו סבור שמא שופר של משיח... הוא יודע טעם המצוה כדי לעורר על התשובה, והתשובה מקרבת הגאולה... (כלי יקר בראשית כב יג)

שיחת הגאולה

הגיליון השבועי של ימות המשיח

האגודה לתקן הגאולה האמיתית והשלימה המייסד והיו"ד: הרב זמרוני ציק | העלון י"ל ע"י מסודות חינוך חב"ד בני-ים | עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים ציק, יצחק רחמי, בני פרישמן | אימייל: office@hageula.com | אינטרנט: hageula.com | מושיאח.net | 052-6770-778 | לנתונים והזמנות: studio AG Times | רומני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichathageula.com

לפי שעון קיץ	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו-יורק
הדלקת נרות	18:10	18:25	18:16	18:27	18:47
הדלקת נרות ליל ב'	19:21	19:23	19:23	19:23	19:45
יציאת השבת	19:20	19:22	19:21	19:22	19:44

הפטרה: ויהי איש - וידם קרן משיחו (שמואל-א א, ב - ב, ט) | תקיעת שופר ביום השני של החג

חינוך נפת: 03-9412-770 | www.igrot.com

ניסים גלויים

בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבשבת ברכה, עשה והדרכה באמצעות אגרות הקדוש

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה

הוראת מלך המשיח שהצילה אלפים:

יש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהילים, ותניא.

פעולה נמשכת

הרב בוטבול מעניק את התפילין

גם בפעם הזו, בעלי עמד על דעתו בתוקף שאסור לבנו הכהן להתחתן בחתונה האסורה על פי תורה, ואכן הלחץ עשה את שלו, והבן הודיע לבסוף שהוא יורד גם מהרעיון הזה

פי תורה, ואכן הלחץ עשה את שלו, והבן הודיע לבסוף שהוא יורד גם מהרעיון הזה.

בפעם השלישית הוא פגש מישהי שמגיעה ממשפחה של כהנים, שידוך טוב בו שמחו כולם, ועד היום אנחנו מאושרים רוויים ממנו רק נחת, ב"ה!

ממש ראינו בכך נס של ממש, ואני שוב בחרתי לנסוע לרבי שליט"א מלך המשיח ולהודות לו על הנס.

היא סיימה את סיפורה בהתרגשות. ניגשה אל אחד הארונות ושלפה ממנו שלשה זוגות תפילין, "תקח אותם לבדיקה, אחד מהם אני מעוניינת לתרום", היא ציינה.

ממשיך הרב בוטבול את סיפורו: "יצאתי מהבית לרכב. תוך כדי נסיעה כשאני עדיין באותו רחוב אני מקבל הודעה מפתיעה בזה הלשון: "שמי יעקב (שם בדוי), ואני בכיר במשטרה, אני מחפש תפילין לאדם שאני מכיר באופן אישי" הגבתי לו מיידית שאעזור בשמחה, רק שאותו אחד יתקשר אלי. לאחר ראיתי שבאמת הוא רציני ומעוניין להניח מידי יום אמרתי לו שבעז"ה ניפגש לאחרי החג ונעניק לו את התפילין. וכך אכן היה.

שתמיד נזכה לחיות את השליחות של הרבי שליט"א מלך המשיח" מסיים את דבריו. ■

לא פעם מוצאים את עצמם שלוחי הרבי שליט"א מלך המשיח, ממשכים ממפגש קצר, לקשר רציף עם הפונים לבית חב"ד, קשר המביא עוד ועוד תוצאות חיוביות.

על מקרה שכזה מספר הרב אהרון בוטבול, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח ומנכ"ל בית חב"ד המרכזי קרית גת:

"זה התחיל לפני כמה שנים. באחד הימים התקשר אלי ר' מאיר וזאנה כשבקשה בפיו. היות וכידוע חב"ד פועלים גם ב"מבצע כשרות" במסגרתה הם מגיעים לבתים על מנת להכשיר את המטבח והכלים לאלו המעוניינים להתחיל לשמור כשרות, הרי שהוא מבקש ממני שצוות בית חב"ד יגיע להכשיר את המטבח לאחת מעובדות העירייה.

כמובן שנענתי בשמחה למצווה ולאחר תיאום מראש, הגענו אליה הביתה וביצענו את הפעולה שאורכת זמן ניכר, תוך שהיא מודה לנו נרגשות על ההתמסרות למצווה.

מאז, מדי שנה היא מזמינה אותי לבדיקת מזוזות. התברר כי היא גם מחוברת לקבוצות התפוצה של בית חב"ד וכל הזמן מתעדכנת באמצעות הרשתות בפעולות השונות שאנו יוזמים לאורך השנה.

השנה, כמה ימים לפני יום הבהיר י"א ניסן - יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח, היא מתקשרת אלי שוב ומבקשת שאגיע על מנת לקחת את המזוזות לבדיקה.

מאוחר יותר, תוך כדי שאני מחזיר את המזוזות למקומן, היא אומרת לי "דע לך שאני חייבת לרבי שליט"א מלך המשיח את החיים שלנו!"

לא הייתי צריך להפציר יותר מידי והיא התחילה לספר: "אנחנו משפחה של כהנים. באחד השבתות פנה אלינו אחד הילדים וסיפר לי ולבעלי שהוא הולך להתחתן עם גיורת (דבר האסור הלכתי לכהן). בעלי - האבא כמובן שלא קיבל זאת והתחיל להפציר בן, לסגת מהרעיון. לא היה פשוט, אך לבסוף הבן נענה להפצרות וביטל את הרעיון.

אני, מספרת האם, נסעתי במיוחד אל הרבי שליט"א מלך המשיח, על מנת לבקש את ברכתו בעבור הבן.

חלף זמן, ויום אחד הוא מגיע ומספר לנו שהוא עומד להתחתן. הפעם המועמדת היתה... גרושה (שגם היא אסורה בנישואין על כהן). קשה לתאר את מה שהתחולל בבית. בעלי שוב עמד על דעתו שאסור לבנו הכהן להתחתן בחתונה האסורה על

הלכות ראש השנה

התרת נדרים: בערב ראש השנה נוהגים לערוך התרת נדרים, בכדי להיכנס לראש השנה נקיים מהעוון החמור של התרת נדרים.

כתיבת פדיון נפש: נוהגים לכתוב פדיון נפש לרבי שליט"א מלך המשיח עבור הכותב ועבור בני ביתו.

אמירת תהלים: בשני הימים של ראש השנה, משעה קודם תפילת המנחה של ערב ראש השנה, עד תפילת ערבית במוצאי ראש השנה, כל אחד ואחד צריך לנצל כל רגע פנוי לאמירת תהלים. להיזהר מדיבורי חול עד כמה שאפשר, למעט בשינה, ולהרבות בתפילה ובתחנונים מקרב ולב עמוק.

ליל ראש השנה: בתפילת ערבית אומרים "המלך הקדוש" במקום "הא-ל הקדוש", וכך ממשכים לומר בכל עשרת ימי תשובה, כי בימים אלו בורא העולם מראה את מלכותו לשפוט את כל באי עולם. בסיום התפילה נוהגים לברך איש את רעהו בברכת "לשנה טובה תכתב ותחתם". סעודות החג: בליל יום טוב הראשון לאחר הקידוש - נוטלים ידיים לסעודה, טובלים פרוסת "המוציא" בדבש ואוכלים ממנה, לאחר מכן טובלים תפוח מתוק בדבש, ומברכים "בורא פרי העץ" ואומרים לפני האכילה "יהי רצון מלפניך שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה". בנוסף נוהגים לאכול רימון וראש של דג, ויש המוסיפים לאכול עוד דברים בראש השנה לסימן טוב.

תקיעת שופר: מצות עשה לשמוע תרועות שופר בראש השנה, כמו שנאמר "ובחודש הראשון באחד לחודש יום תרועה יהיה לכם". ברכה: תקנו חכמים שלפני התקיעות יש לברך ברכת המצוות, בנוסף "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו לשמוע קול שופר". לאחר מכן מברכים ברכת "שהחיינו" כפי שמברכים על כל המצוות הבאות מזמן לזמן.

ראש השנה שחל בשבת: אסרו חכמים לתקוע בשופר בשבת, משום שאין הכל בקיאים בתקיעת שופר וחששו שמא ייטלו את השופר וילכו עמו בשבת אל הבקי לתקוע, ויעבירו ד' אמות ברשות הרבים - דבר האסור בשבת. לכן בשנה זו אין תוקעים בשופר ואין מברכים על תקיעת שופר ביום הראשון של ראש השנה שחל בשבת, אלא רק ביום השני של ראש השנה. (בגאולה האמתית והשלימה שתבוא בקרוב ממש, יתקעו בשופר בבית המקדש, ויש לומר שגם בכל מקום ומקום).

תפילת מוסף של ראש השנה: בכל שבת ויום טוב מתפללים שבע ברכות, דהיינו שלוש ראשונות ושלוש אחרונות וקדושת היום באמצע, אך תפילת מוסף של ראש השנה מיוחדת בכך שיש בה תשע ברכות, שלוש ברכות ראשונות ושלוש ברכות אחרונות, ובאמצע שלוש ברכות הנקראות "מלכויות" בה ממליכים את הבורא, "זיכרונות" בה מזכירים ש'ה' זוכר את עולמו, ו"שפורות" בה מתפללים שהבורא יופיע ויתגלה אלינו שוב בקול השופר שיבשר את הגאולה.

תשליך: בראש השנה נוהגים להתפלל על יד הנהר או באר מים או מעיין בו מצויים דגים, וזהו מנהג ה"תשליך". השנה שיום ראשון של ראש השנה חל בשבת, עושים 'תשליך' ביום שני של ראש השנה, כדי שלא יבוא לידי איסור טלטול הסידורים וכדומה.

יום טוב שחל במוצאי שבת: השנה חל ליל יום טוב השני של ראש השנה במוצאי שבת, וסדר אמירת ברכות הקידוש וההבדלה הוא כך: ברכת היין, ברכת הקידוש, ברכת הנר - מאורי האש, ברכת הבדלה, וחומתמים בברכת הזמן - "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", וראשי התיבות הם יקנה"ז. ■

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימות הארץ

שהגויים לא ידרשו למסור שטחים

וכל זה נהיה על-ידי-זה שעומדים בתוקף ואומרים בגלוי ש"בשם אלוהינו נדגול". וממילא דורשים מכל יהודי שיהיה אצלו הענין של שלימות התורה, ומכל גוי - דורשים - שיהיה אצלו את הענין של שלימות הארץ (ארץ ישראל לגבולותיה). היינו שלא יבלבלו ולא ידרשו למסור שטחים!

(על-פי שיחת ליל כ"ט אלול תשל"ו - בלתי מוגה)

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

כ"ט אלול - ר' תשרי

פרק אחד ליום	ג' פרקים ליום	יום שישו
הלכות עירובין, פרק ת.	הלכות שמיטה ויובל, פרק ט-א.	יום שישו
הלכות שביתת עשרה, א.	פרק יב-ג.	שבת קודש
פרק ב.	פרק כד.	יום ראשון
פרק ג.	פרק ה-ז.	יום שני
הלכות שביתת יו"ט, א.	פרק ז.	יום שלישי
פרק ב.	פרק ח-ה.	יום רביעי
פרק ג.	פרק ו-ח.	יום חמישי

תחל שנה וברכותיה

תיכף ומיד ממש

אין אנו מסתפקים בלאחל שבשנה הבאה יהיה טוב יותר, וברור שכך יהיה, אלא אנו דורשים את הכל - כאן, עכשיו ובמזומן. הגאולה האמיתית והשלימה עכשיו ממש!

ושנת סייעתא דשמיא בכל הענינים, הן בגשמיות והן ברוחניות, ושנת עוז והדר לכל-אחד ואחת מישראל ולכלל ישראל, בחייו הפרטיים ובחייו הכלליים, וביהדותו ביתר שאת וביתר 'עוז', ושנת פדות, ושנת צדקה, ושנת קדושה, ושנת קוממיות, ושנת רוממות, ושנת שמחה ושנת ששון, ושנת תורה, ושנת תפילה, ושנת תשובה, ושנת תהילה, ושנה - כאמור לעיל - של מילוי משאלות לבב כל אחד ואחת, בתוך כלל ישראל, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", עד ל"מילוי משאלות" - וגם-כן של כל אחד ואחת - דהיינו השאלה ובקשה הכי עיקרית, ("קוינו כל היום") - גאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, ויולכנו קוממיות לארצנו - בארצנו הקדושה . . בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש". (משיחת כ"ט אלול ה'תש"נ, ערב ראש השנה תנש"א).

פסק דין

פתיחת שנת תשפ"ד, בוודאי תהיה על ידי קיום ה-פסק דין, בו קבעו הרבנים ומורי ההוראה, כי הרבי שליט"א הוא מלך המשיח, ועליו לגאול את עם ישראל תיכף ומיד ממש. פסק דין זה, שכבר נפסק לפני עשרות שנים, והתקבל על ידי הרבי שליט"א מלך המשיח, מחוייב להתממש בפועל ממש. וכעת עם פתיחת שנת פ"ד - פסק דין בוודאי שכבר הגיע הזמן להתממשות פסק הדין.

לצד ההודאה על העבר, הבקשות על העתיד, אנו גם מתחייבים שנמשיך כל העת בפעולות ומעשים לזירוז הגאולה האמיתית והשלימה, כפי שהורה לנו: "עשו כל שביכולתכם להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה". נפעל ללא הרף להביא להתגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח, לעין כל, תיכף ומיד ממש - ללא הפסק בנתיים. ■

בכל שנה ושנה, יורד שפע ואור חדש שלא היה מעולם, כשכוונתו הפנימית היא להביא לדרגא נעלית יותר מזו שהיתה לפניה. גם השנה חדשה, המגיעה לעולם מביאה עימה בכפיה את השפע והאור המיוחל. בעוד שנת תשפ"ג עושה את רגעי האחרונים, על העולם יורד אור חדש שלא האיר מעולם - אור השנה החדשה שנת ה'תשפ"ד.

וגם בעוד הרגעים החגיגים עומדים להגיע לעולם, הרי שאנו עדיין נמצאים ברגעים האחרונים של שנת ה'תשפ"ג - שנת הקהל, שנה בה איחלנו והתברכנו שבה תהיה הגאולה האמיתית והשלימה, ובוודאי שכן יהיה. אין אנו מסתפקים בלאחל שבשנה הבאה יהיה טוב יותר, וברור שכך יהיה, אלא אנו דורשים את הכל - כאן, עכשיו ובמזומן. הרי גם בתפילה האחרונה של השנה, בתפילת מנחה הנאמרת רגעים ספורים לפני סיום השנה, מתפלל יהודי "ברך עלינו ה' אלוקינו את השנה הזאת לטובה" - הצפיה לטוב אינה רק בעתיד, אלא גם בהווה, ובמילא גם העתיד יהיה טוב יותר.

להודות על ההווה

סיומה של שנה, צריך להיות גם זמן לומר תודה - להודות להקב"ה על הכל: על השנה שחלפה, על מה שיש לנו, על מה שקיבלנו, לא להיות כפויי טובה ולצד בקשות לעתיד טוב יותר, הרי שיש להתבונן בהווה ולדעת כי כל מה שיש לנו - מגיע ממנו יתברך, ועל כך תודתנו בסיומה של השנה.

רק בימים האחרונים, חשף ראש המוסד כי בחסדי שמים נמנעו עשרים ושבעה פיגועים כנגד יהודים בחו"ל, זאת מלבד אלפי אירועי פעילות חבלנית עוינת כאן בארץ, שהסתיימו ללא נפגעים - וכפי שאומרת התורה על הארץ: "אשר אשר . . תמיד עיני ה' אלוקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה".

בכל הפרטים

באיחוליו לשנה החדשה, מונה הרבי שליט"א מלך המשיח, פעמים רבות, את הברכות על פי סדר הא-ב:

"שתהא שנת אורה, ושנת ברכה, ושנת גאולה, ושנת דיצה, ושנת הוד והדר, ושנת ועוד טוב, ושנת זכיות גדולות, ושנת חיים טובים וארוכים, ושנת טובות גדולות, בטוב הנראה והנגלה, ושנת יעוד טוב, ושנת כלכלה, ושנת לימוד בהצלחה מופלגה, ושנת מילוי משאלות לבב כל אחד ואחת בתוך כלל ישראל (עם כח הציבור), ושנת נסים גדולים - פרטיים וגם כלליים,

נצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

השכר האמיתי - בחינוך

כאשר הקב"ה אמר לאברהם אבינו שכך הרבה מאד - אברהם אבינו ענה, כיצד הוא יכול לקבל את השכר אם הוא ערירי ויורשו הוא אליעזר? אגב זאת שיבח אברהם אבינו מאד את אליעזר בתור אחראי על ביתו, שניהל את מלחמותיו והפיץ את תורתו (של אברהם), כפי שחכמינו זכרונם לברכה מעירים על המילים "בן משק ביתי גו".

לכאורה לא מובן מדוע אברהם אבינו, תוך שביטא את אי שביעות רצונו מכך שעבדו אליעזר יהי יורשו, עם זאת כל כך שיבח אותו. אך הדבר מובן מכך שאף שלאליעזר אכן היו מעלות גדולות מאוד, רצה אברהם אבינו שדוקא בנו יהי יורשו; לולי כן עלול ההמשך - ההמשכיות וההנצחה של כל מה שאברהם אבינו מייצג - לא להיות מובטח.

בכך מודגש שהשכר האמיתי של אדם הוא כשכל הישגיו וחייושיו בחייו, עוברים ונמשכים על ידי ילדיו ונכדיו; רק אז כל ההישגים נשלמים ויש להם ערך אמיתי ונמשך.

זו חובתו הקדושה של כל יהודי וכל אשה יהודי לראו ללך שהירושה הרוחנית הגדולה מאברהם אבינו תעבור ותמשך באמצעות ילדי ישראל. כל יום, בבוקר בתחילת היום ובלילה בסיום היום, אומרים אנו בקריאת שמע - ושננתם לבניך. זאת אומרת, שעם תחילת היום על כל יהודי לזכור את הצייווי האלוקי לראו לחינוך על טהרת הקודש של הבנים ושל התלמידים (ספרי, ואתחנן), ולאחר סיום היום עליו לשוב ולמסור לעצמו דין-וחשבון כיצד ציווי זה בוצע.

(אגרות קודש חלק כג עמוד יג - תרגום)

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, לשלוח לאנ"ש שי בכל מרחבי תבל, לקראת ראש השנה, ה'תנש"א

לשנה טובה תכתבו ותחתמו ושבתא טבא. /מקום החתימה/

קדמי ביטוחים

סוכנות הביטוח המובילה לשומרי התורה

בהנהלת ר' קדמי

כל הביטוחים בקדמי ביטוחים מתקשרים ומרוויחים - 2770*